

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 1 juni 1887, kl. 12 midd.

*Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition (n:o 4)
angående förlängning af den mellan de förenade rikena
och Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat.*

Sedan de underhandlingar, som under sistlidet år inledts mellan de förenade rikena och Spanien angående förlängning af den i Madrid den 15 mars 1883 afslutade handelstraktaten ledt till ingåendet af en konvention, hvarigenom traktaten förlängts till den 1 februari 1892 eller samma tid, då den mellan de förenade rikena och Frankrike ingångna handelstraktaten utlöper, samt derefter intill ett år efter skedd uppsägning, har Kongl. Maj:t, uti proposition n:o 4 till Riksdagen, med öfverlemnande af nämnda konvention och under åberopande af hvad i åtskilliga närlagda statsrådsprotokoll funnes upplyst och utredt, äskat Riksdagens godkännande af den afslutade konventionen.

Af berörda protokoll inhemtas, att, sedan fråga uppstått om förlängning af den spanska handelstraktaten, såsom önskningsmål från de förenade rikenas sida framhållits, dels att i en blifvande traktat måtte inrymmas förtydligande bestämmelser derom, att rektifikation af sprit i svensk fabrik utgjorde svensk tillverkning, samt derom att fisk, som vare sig den fångats från norskt fartyg eller icke införts till Norge i rätt tillstånd och der torkats och beredts till klippfisk, vore att anse som norsk produkt, dels att lister och timmer, afsedda till sammansättning af mindre byggnader, för hvilka artiklar nu erlades en tull af 18,75 pesetas för 100 kilogram, kunde få inbegripas bland sådana trävaror, som i tariffen upptoges med den lägre tullsatsen af 2 pesetas

per kubikmeter, dels ock att den ifrågasatta traktaten icke måtte ingås på jemnt fem år utan förklaras utlöpa den 1 februari 1892, hvilken dag den franska traktaten upphörde att gälla.

Genom en af Cortes antagen och af Drottningen-regentinnan den 2 augusti 1886 sanktionerad lag erhöll spanska regeringen bemyndigande att till den 1 februari 1892 samt derefter intill ett år efter skedd uppsägning förlänga de af Spanien afslutade, under år 1887 utlöpande handelstraktater. Den spanska nationalrepresentationens godkännande af den ifrågasatta förlängningen af vår traktat var dermed på förhand gifvet. Vid de underhandlingar, som derefter inleddes, visade det sig emellertid, att detta godkännande afsåge ett enkelt förlängande af de bestående aftalen och icke kunde anses sträcka sig till eventuella förändringar i desamma. Vid sådant förhållande ansågs det af åtskilliga i Kongl. Maj:ts proposition närmare angifna grunder icke skäligt att från vår sida fasthålla vid öfriga ofvan berörda önskningsmål, utan då spanska regeringen föreslog att genom en konvention förlänga vår handelstraktat utan några förändringar eller tillägg, mötte det intet hinder att derpå ingå.

I fråga om betydelsen för landet af den föreslagna förlängningen af traktaten, anförde hans excellens herr ministern för utrikes ärendena hufvudsakligen följande. Vid afslutandet och godkännandet af 1883 års handelstraktat hade utom hänsynen till de fördelar, som densamma beredde Sverige sjelft, äfven unionelt politiska skäl gjort sig gällande. Norge hade då otvifvelaktigt ett större intresse än Sverige att få det nya aftalet med Spanien till stånd, och medvetandet om detsammas stora betydelse för broderlandet hade uti icke ringa mån bidragit att undanrödja den tvekan, som på flera håll visade sig att med uppoffring af statsinkomster köpa fördelar, hvilka ansågos ännu ligga i framtidens sköte. Den förmodan, som af dåvarande utrikesministern uttalats, att Sverige efter all sannolikhet hade bättre utsigter än Norge att i Spanien vinna marknad för sina produkter, och att traktatens betydelse för hvarterdera af de förenade rikena inom en icke aflägsen framtid torde komma att ställa sig temligen lika, hade väsentligen besannats. Efter redogörelse för de svenska officiella uppgifterna rörande värdet i svensk hamn af till Spanien direkt utförda varor under åren 1880—84, hvilket värde sistnämnda år utgjorde 3,216,000 kronor, påvisade hans excellens, hurusom med år 1885 en högst betydlig stegring af exporten till Spanien inträdt. Kommerskollegium hade beräknat nämnda export till något öfver 8 millioner kronor, men dervid upptagit ett för högt värde å sprit, hvilken artikel då för första gången förekomme på vår exportlista till Spanien. Berörda stegring ådagalades ock af inkomna

uppgifter från spanska tullverket, enligt hvilka värdet af Sveriges utförsel till Spanien med undantag af sprit beräknats till 7,031,186 pesetas och för år 1886 till 9,053,133 pesetas samt värdet af spritinförseln till 1,141,421 pesetas år 1885 och 8,110,913 pesetas år 1886. Dervid vore dock att märka, att uppgifterna från Spanien blott omfattade värdet af med svenska fartyg införda svenska varor. Ehuru den betydliga tillväxten i vår utförsel hufvudsakligen fölle på artikeln sprit, utvisade dock äfven andra varor en ganska jemn stigning, särdeles sågade trävaror, som under år 1886 stigit med 1,100,000 pesetas, hvarjemte till Spanien börjat införas trävaror i förädladt skick.

Norges export till Spanien hade deremot icke någon sådan tillväxt att uppvisa. Den svenska exporten hade under år 1886 till och med öfverstigit den norska med omkring 850,000 pesetas, och för år 1887, under hvilket år en ytterligare betydlig ökning af den svenska exporten torde vara att emotse, skulle, om vilkoren för densamma förblefve orubbade, skilnaden efter all sannolikhet komma att blifva ännu större.

Äfven vår sjöfart på Spanien hade tilltagit i mycket starkare proportion än Norges. Enligt generalkonsulatets i Barcelona uppgifter skulle den svenska sjöfartens tontal hafva sedan 1882 stigit med 75 procent, den norska deremot endast med omkring 5 procent.

Härefter yttrade hans excellens: »Vårt intresse på den spanska varumarknaden torde således för närvarande vara minst lika betydligt som Norges, men de faror, som, i fall traktaten ej förlängdes, skulle drabba de förenade rikenas export, hota kanske ännu mera den svenska handeln, än den norska. Norges förnämsta exportartikel, klippfisk, intager nemligen på den spanska marknaden en så dominerande ställning, att den sannolikt äfven utan traktat skulle, ehuru med mindre förtjenst, kunna hålla sig qvar derstädes, men deremot skulle utan tvifvel den ojemförligt största delen af den svenska utförseln, om traktaten ej förlängdes, fullständigt utestängas derifrån. Inga unionelpolitiska skäl behöfva numera åberopas till stöd för ett godkännande af det med Spanien träffade aftalet, men så mycket starkare tala i stället omsorgen om Sveriges egna näringar och handel och skyldigheten att ej genom ett uppgifvande af den »mest gynnade behandling», hvilken vi sedan 1871 åtnjutit, för våra exportörer omöjliggöra konkurrensen med England och Canada, Förenade Staterna och Tyskland, till hvilka redan farliga medtäflare för Sveriges trävaror och sprit möjligen snart äfven Finland kommer att räknas.

»Af hvad jag nu anfört torde framgå, att de skäl, som 1883 föranledde traktatens avslutande, vunnit i styrka under de år, som sedan

dess förflutit. Då var det fråga om att bana väg för en blifvande export, nu gäller det att skydda en redan bestående; då behöfde våra skogsprodukter icke frukta någon konkurrens på ojemna villkor med någon större producent af trävaror, nu åter har England sedan sistlidet år tillförsäkrat sig sjelft och sina kolonier, deribland Canada, den mest gynnade behandling, och i detta ögonblick äro underhandlingar redan inledda för att bereda Finland samma fördel; då var Norges vinst af traktaten den öfvervägande, nu är det Sveriges intresse, som i främsta rummet betingar förlängningen. Och slutligen synes mig den omständigheten med synnerlig kraft tala för en sådan åtgärd, att de obestriddiga fördelar, traktaten medför och hvilka 1883 köptes med någon uppoffring af statsinkomster, nu stå oss till buds utan att någon rubbning i den bestående tulltaxan behöfver göras.»

Herr statsrådet och chefen för finansdepartementet framhöll, hurusom af de genom den spanska traktaten bundna tullsatserna endast de som anginge artiklarne skuren kork utan beslag, apelsiner, citroner, vindruvur, russin och vin egde någon vikt, och att en förhöjning af dessa tullsatser icke torde från *skyddets* synpunkt kunna ifrågasättas ens af dem, som afse att genom tullar i främsta rummet bereda skydd för inhemska näringar. Från den enda svenska näring, som berördes af ifrågavarande tullar, nämligen korkskärerierne, hade ingen klagan hittills förports öfver den traktatbestämda tullsatsen. Den ökade inkomst, som genom ifrågavarande tullsatsers förhöjning möjligen skulle kunna beredas statsverket, syntes för närvarande ingalunda af detsammes tillstånd påkallad, och antagligt syntes icke heller, att någon nämnvärd fördel skulle kunna dragas af att redan nu återvinna fria händer i fråga om ett fåtal, i fiskaliskt hänseende obetydande artiklar, då i alla fall tullen å ett vida öfvervägande flertal vore genom den franska traktaten bunden ända till den 1 februari 1892, eller samma tidpunkt, då det nu ifrågavarande aftalet med Spanien skulle utlöpa.

I sammanhang med propositionen hafva till utskottet öfverlemnats dels en skrifvelse från de förenade rikenas minister i Madrid, deruti han tillkännagifver, att värdet af de under år 1886 från Sverige till Spanien utförda varor af spanska tullstyrelsen numera exakt beräknats till 17,191,751 pesetas, deraf ensamt sprit värderats till 8,110,913 pesetas, dels ock två särskilda till Kongl. Maj:t inkomna framställningar, den ena från åtskilliga idkare af exporthandel och rederirörelse i Göteborg och den andra från 101 å femton spanska handelsplatser bosatte svenskar och norrmän, frambållande önskvärdheten af den ifrågasatta förlängningen af handelstraktaten med Spanien, hufvudsakligen på den grund, att i annat fall den svenska och norska exportindustrien

och sjöfarten skulle komma att lida väsentligt afbräck, hvarförutom allt det arbete, som nitiske och kraftfulle representanter för svensk och norsk industri under senaste tiden nedlagt på införandet af våra exportartiklar på den spanska marknaden, till största delen blefve fruktlöst, derest den nu gällande traktaten komme att upphöra under innevarande år. Finge deremot exporten af svenska och norska produkter fortgå i skydd af traktaten under några få år af ostörd utveckling, skulle densamma efter all sannolikhet, särdeles under gynsamare ekonomiska förhållanden än de nu rådande, antaga en omfattning, som komme att ådagalägga fulla betydelsen och värdet af traktaten.

För vinnande af ett så vidt möjligt tillförlitligt underlag för bedömandet af den nu gällande handelstraktatens verkningar i afseende på handelsförhållandena emellan Sverige och Spanien, har utskottet låtit uti tabellbilagorna I—VI sammanföra tillgängliga officiella statistiska uppgifter för åren 1880 till och med 1885 och, der sådant låtit sig göra, jemväl för år 1886. Uti tabb. I och II upptagas kvantitet och värde för hvarje särskild af de hufvudsakliga varor, som införts till Sverige från Spanien eller utförts från Sverige till Spanien under åren 1880—85. För år 1886 har uppgift kunnat vinnas allenast om kvantiteten af varuutbytet, emedan på börsmedelprisen för året grundade värdeuppgifter för de särskilda artiklarne ännu icke äro tillgängliga. Uti särskilda kolumner hafva vid de olika varorna angifvits, huru stor procent införseln från eller utförseln till Spanien af denna vara utgör af Sveriges hela import eller export af samma vara. Tab. III angifver sammanlagda värdet af varuutbytet under åren 1880—1885 såväl mellan Sverige och Spanien som mellan Norge och Spanien, dervid för jemförelses skull meddelats värdet af samma varuutbyte enligt spanska officiella uppgifter, reduceradt till kronor. Dylika uppgifter från Spaniens sida för åren 1880, 1882 och 1884 hafva dock icke varit för utskottet tillgängliga. Tab. IV innehåller uppgifter enligt kommerskollegii berättelser å Sveriges tullinkomster af de viktigaste från Spanien till Sverige införda varor, under det att tab. V angifver rikets tullinkomster å hela införseln från samtliga länder af sådana varor, å hvilka tullsatsen blifvit fastställd genom traktaten med Spanien. Uti tab. VI meddelas slutligen uppgifter rörande sjöfarten mellan Spanien och Sverige samt öfrig sjöfart på Spanien med svenska fartyg.

Vid begagnandet af dessa tabeller för jemförande af handelsförhållandena före och efter traktatens införande har utskottet ansett sig böra lemna ur beräkningen de båda åren 1882 och 1883. Under båda dessa år tillämpades nemligen olika tulltaxor under olika delar

af året, i det att den nya tulltaxan af den 12 maj 1882 började tillämpas den 16 i samma månad, och de genom traktaten fastställda tarifferna trädde i kraft den 11 juli 1883. Hvad särskildt beträffar året 1882, lämpar sig detsamma föga för jemförelse med andra år, emedan införseln af vin under detta års första tredjedel, tydligen af fruktan för de högre tullsatser som i årets tulltaxa infördes, stegrades till en sådan grad, att tullinkomsterna för hela importen af vin från årets början till den 16 maj belöpte sig till 496,785 kronor, under det att högsta beräknade tullinkomsten å vin för något af de öfriga åren uppgått till allenast 461,800 kronor för hela året, nemligen år 1884. Utskottet har derföre ansett den mest tillförlitliga och upplysande jemförelse vinnas genom att sammanställa åren 1880 och 1881 å ena sidan med åren 1884 och 1885 å andra sidan.

Hvad då först beträffar införseln till Sverige från Spanien under nu ifrågakvarande år, visar jemförelsen med afseende på de hufvudsakligaste importartiklarne följande resultat:

	1880—81	1884—85		ökning eller minskning kronor
	i medeltal kronor	i medeltal kronor		
Anis	6,320	11,474	+	5,154.
Citroner	3,103	2,800	—	303.
Fikon	60,050	46,730	—	13,320.
Fjäder, ospritad	9,412	15,514	+	6,102.
Korkbark	61,705	30,042	—	31,663.
Oljor, feta	299,610	594,059	+	294,449.
Russin	277,267	242,003	—	35,264.
Rör	2,292	6,592	+	4,300.
Salt	489,233	305,456	—	183,737.
Vin, på fat	416,380	592,658	+	186,278.
„ å buteljer	5,537	8,738	+	3,201.
Vindrufvor	17,903	3,751	—	14,152.

Värdet af den totala importen från Spanien utgjorde åren 1880—1881 i medeltal 1,750,609 kronor samt under åren 1884—85 i medeltal 1,904,409 kronor, hvilket utvisar ett öfverskott till förmån för de senare åren af 153,800 kronor om året. Det visar sig således, att med afseende på varuinförseln i det hela från Spanien genom traktaten icke åstadkommits någon särdeles beaktansvärd förändring. Synbar minskning har egt rum i importen af de tullfria artiklarne korkbark

och salt samt af fikon, russin och vindrufvor, under det att väsentlig ökning visat sig i fråga om oljor och, såsom var att vänta, jemväl uti importen af vin, särdeles på fat.

Jemförelsen mellan Sveriges export till Spanien under de olika åren visar sig i fråga om de hufvudsakligaste artiklarne på följande sätt:

	1880—81	1884—85	
	i medeltal kronor	i medeltal kronor	ökning kronor
Stångjern, Platt- och Bandjern samt)			
Stål	50,450	189,626	+ 139,176
Bjelkar och Sparrar	164,107	228,559	+ 64,452
Bräder och Plankor	2,099,766	2,928,658	+ 828,892.

Af öfriga vigtigare artiklar har exporten icke fortgått så regelbundet, att ofvanberörda jemförelse kunnat i fråga om dessa artiklar användas. Så utfördes af *plåtar* under åren 1880—81 i medeltal för 8,307 kronor, under det att samma utförsel år 1885 värderades till 7,931 kronor. *Trämassa* exporterades till Spanien under åren 1880—81 i medeltal för 16,628 kronor men år 1885 för 34,638 kronor. Det visar sig ock, att några nya svenska artiklar under de senare åren sökt sig marknad i Spanien, såsom *maskinerier* samt i synnerhet *papper* och *tjära*, deraf någon nämnvärd export till Spanien icke egt rum förr än under år 1885.

Utskottet har härvid med afsigt förbigått den numera högst betydliga exporten till Spanien af artikeln *brännvin och sprit* af anledning, för hvilken utskottet i det följande skall redogöra. Värdet af den totala exporten från Sverige till Spanien utgjorde för åren 1880—81 i medeltal 2,343,778 kronor och för åren 1884—85, med undantag af spritexporten, i medeltal 3,483,251 kronor, hvadan under de två sista åren exporterats varor till Spanien för i medeltal 1,139,473 kronor mer än under åren 1880—81. Såsom af det föregående synes, belöper sig denna efter traktatens antagande inträdda tillökning af öfver en million kronor om året på våra hufvudsakligaste exportartiklar trä och jern.

Då, såsom känt är, de nedsättningar i tullsatser, vi genom traktaten beviljat Spanien, i och med detsamma kommit alla länder till godo, som med oss drifva handel, är det för utrönande af traktatens verkningar i fiskaliskt hänseende af vikt att undersöka förändringarne i rikets tullinkomster för totala införseln från alla länder af de varor, å hvilka tullsatser fastställts genom traktaten. Af tab. V inhemtas, att dessa tullinkomster i medeltal för åren 1879—81 utgjort 751,626 kronor

och i medeltal för åren 1884—85 uppgått till 660,646 kronor, utvisande således en minskning i tullinkomst af i medeltal 90,980 kronor. Verkliga betydelsen af denna minskning af 90,980 kronor om året framstår tydligast vid jämförelse med de beräkningar öfver den antagliga minskningen i tullinkomster på grund af traktaten, som förekomma bland bilagorna till Kongl. Maj:ts proposition (n:o 41) till 1883 års Riksdag angående den nu gällande traktaten. Till grund för dessa beräkningar lades medelimporten under åren 1879—81 af de varor som i traktatens tariff B beröras. Medeltullinkomsten för dessa varor uppgick 1879—81 till 751,626 kronor. Beräknad enligt de i tulltaxan den 12 maj 1882 angifna tullsatser, skulle samma medelimport, hafva medfört en tullinkomst af 877,454 kronor, och enligt traktatens tariff B skulle tullinkomsten för samma import belöpt sig till allenast 557,373 kronor. Skilnaden emellan tullinkomsten enligt traktatens tariff B och inkomsten enligt 1882 års tulltaxa utgjorde således 320,081 kronor, och skilnaden emellan nämnda inkomst enligt tariff B samt den verkliga medeltullinkomsten åren 1879—81 uppgick till 194,253 kronor. Nu har det emellertid visat sig, att den *verkliga* medeltullinkomsten enligt traktatens tariff B under åren 1884—85 uppgått till 660,646 kronor och således med 103,273 kronor öfverstiger den af Kongl. Maj:t beräknade tullinkomsten på grund af traktaten. Skilnaden mellan den verkliga medelinkomsten 1884—85 och medelinkomsten 1879—81 utgör som nämnt 90,980 kronor i stället för den beräknade skilnaden 194,253 kronor, och skilnaden mellan nämnda medelinkomst 1884—85 samt den beräknade tullinkomsten enligt 1882 års tulltaxa utgör 216,808 kronor i stället för motsvarande beräknade belopp 320,081 kronor. Dessa båda belopp 90,980 kronor och 216,808 kronor uttrycka således från olika synpunkter den minskning i tullinkomster, som genom spanska traktaten förorsakats riket. Dock anser utskottet för sin del, att beloppet 90,980 kronor i sjelfva verket är det enda rigtiga uttrycket för den ifrågavarande minskningen, ty då 1882 års tulltaxa tillkom efter det den förut gällande traktaten med Spanien blifvit uppsagd och i dessa delar åter upphörde att gälla, så snart den nya traktaten trädde i kraft, samt således icke haft annan betydelse än att den lättat underhandlingarne om den nya traktatens antagande, bör synnerligt afseende icke fästas vid de verkningar, denna tulltaxa skulle hafva kunnat medföra, om densamma fortfarande blifvit tillämpad i afseende å de i traktattariffen berörda artiklar. Beloppet 90,980 kronor utvisar deremot minskningen från den verkliga medeltullinkomsten åren 1879—81 till den verkliga medeltullinkomsten åren 1884—85, allt med hänsyn till de af traktaten berörda exportartiklarne.

För utrönande af de tullnedsättningar, som i utbyte tillkommer våra exportartiklar i Spanien, anser utskottet det vara tillräckligt att hänvisa till den uti bilagda tab. VII utarbetade förteckning öfver de i den gällande spanska tulltaxan förekommande artiklar, som synts vara af intresse för vår export, med angifvande af de tullsatser, som upptagas i nämnda tulltaxas allmänna och utomordentliga tariffer, äfvensom af de tullsatser, som genom vissa af Spaniens traktater med andra länder fastslagits eller blifvit ytterligare nedsatta. Enligt traktatens 7:de artikel tillgodonjuta vi nemligen såväl den utomordentliga tariffens bestämmelser som ock alla de förmåner, som kunna medgifvas en tredje magt. Huruvida genom traktaten ådragits Spanien tullminskningar, som motsvara de nedsättningar i tullinkomster Sverige fått vidkännas, anser utskottet gagnlöst att söka utreda, men utskottet anser sig böra påvisa, hurusom den för jern och stål i stänger medgifna nedsättningen från 13 pesetas till 8,65 pesetas per 100 kg motsvarar för 1885 års export ett tullbelopp af 61,839 pesetas, och en nedsättning i tullen för oarbetade trävaror med allenast 0,75 pesetas per kubikmeter bildar för samma år en minskning i Spaniens tullinkomster af icke mindre än 113,170 pesetas.

Slutligen är det visserligen icke för närvarande fråga om den emellan de förenade rikena och Spanien ingångna sjöfartstraktat, hvilken faststälts att gälla intill den 1 Februari 1892, men då sjöfarten och utrikes handeln stå i det närmaste samband med hvarandra, har utskottet icke velat underlåta att enligt tab. VI meddela följande upplysningar angående Sveriges sjöfart på Spanien. Under åren 1880—81 afgingo från Sverige till Spanien och ankommo från Spanien till Sverige i medeltal sammanlagdt 203 fartyg om 66,100 tons drägtighet, hvaremot under åren 1884—85 i medeltal afgingo och ankommo sammanlagdt 206 fartyg om 95,814 tons drägtighet. Under åren 1880—81 ankommo och afgingo svenska fartyg i fraktfart till och från spanska hamnar till ett antal af i medeltal 274 stycken om 105,333 tons drägtighet. Åren 1884—85 hade antalet ökats till 329 fartyg om 161,754 tons. De inseglade bruttofrakterna för svenska fartyg i sjöfart på Spanien utgjorde i medeltal under åren 1880—81 1,155,334 kronor och under åren 1884—85 1,241,504 kronor, utvisande således ett öfverskott för de senare åren af 86,170 kronor, hvilket öfverskott förtjenar beaktande med afseende å de oerhörda nedsättningar i frakter, som under de senaste åren egt rum. Till upplysning om fraktnedsättningens betydelse kan exempelvis från konsulsrapporterna anföras, att frakterna för den storartade jernmalmsexporten från Bilbao till Eng-

lands ostkust åren 1881—82 noterades till 8 à 9 shillings per ton, men redan år 1883 nedgått till 5 à 6 shillings per ton.

Af det hittills anförda synes framgå, att resultaten af traktatens antagande, så vidt desamma kunnat medelst statistiska beräkningar utrönas, icke varit synnerligen stora, men att i alla fall gynsamma verkningar af traktaten börjat visa sig särdeles deruti, att två af landets hufvudsakliga exportartiklar, nämligen trä och jern, vunnit ökad terräng å den spanska marknaden, äfvensom deruti, att den beräknade minskningen i Sveriges tullinkomster visat sig betydligt mindre än man vågat antaga.

Men resultatens jemförelsevis obetydliga beskaffenhet har gifvit ett ytterligare stöd åt några inom utskottet framställda invändningar emot det äskade medgifvandet af traktatens förlängning.

Så har till en början anmärkts, att dylika traktater, som i sig innehålla särskilda tulltariffer, i allmänhet äro för landet skadliga, enär man derigenom för en följd af år binder landets sjelfbestämningsrätt öfver tullbevillningen och hindrar representationen från att för hvarje särskild finansperiod afpassa denna viktiga del af beskattningen efter tidernas växlande kraf och vidtaga de förändringar i tullagstiftningen, som med hänsyn till statsverkets eller näringarnes behof visa sig erforderliga, samt emedan de genom sådana tarifftraktater åt vissa länder medgifva förmåner omedelbart komma alla de länder till godo, hvilka med oss ingått aftal om ömsesidig behandling såsom de mest gynnade nationer. Utskottet vill icke förneka, att tarifftraktater i allmänhet äro olämpliga, särdeles för länder, hvilka icke genom s. k. differentialtullsystem äro skyddade emot den senare olägenheten; men då landets handlingsfrihet i afseende å tullagstiftningen, äfven om spanska traktaten upphäfdes, fortfarande skulle vara i nästan lika hög grad som förut inskränkt på grund af de många tariffbestämmelser, som förekomma i den med Frankrike ingångna handelstraktaten, hvilken upphör att gälla den 1 februari 1892, och då möjlighet är beredd att samma dag bringa den spanska traktaten ur gällande kraft, måste det anses i det anmärkta afseendet vara föga vunnet genom upphäfvande redan nu af traktaten med Spanien. Dessutom är att märka, att de genom traktaten med Spanien fastslagna tullsatser i allmänhet i det närmaste öfverensstämma med de motsvarande tullsatser, som under långa tider här i landet ansetts lämpliga, innan 1871 års Riksdag af fiskalisk hänsyn höjde desamma, äfvensom att, på sätt ofvan framhållits, den minskning i rikets tullinkomster, som vållats deraf, att traktatens bestämmelser skola tillämpas till förmån för alla de af oss såsom de mest

gynnade nationer behandlade länder, icke uppgått till något synnerligt stort belopp.

Vidare har emot traktatens förlängning anmärkts, att den gräns emellan högre och lägre beskattadt vin, som blifvit fastställd genom den spanska traktaten och den i detta afseende derpå grundade handels-traktaten med Portugal, vore synnerligen olämplig samt rent af orättvis emot inhemske tillverkare af spritvaror. En tull af allenast 15 öre för liter vin om 20 å 21 procent alkohol motsvarar nemligen allenast omkring 37 öre för liter om 50 procent alkohol, under det att tillverkningsafgiften för brännvin inom landet belöper sig till 40 öre för liter om 50 procent alkohol. Dessutom utgör det i traktatens 5:te artikel intagna förbud, att till förmån för staten eller kommunerna belägga spanska viner med konsumtionsskatt, ett hinder för att med lämplig försäljningsavgift i förhållande till brännvinsförsäljningsafgiften belägga jemväl de sprithaltiga vinerna. Den förra af dessa anmärkningar skulle vara afsevärd så till vida, som det vore tänkbart, att på den berörda skilnaden i alkoholens beskattning skulle kunna grundas en spekulation, som blefve till skada för den inhemska tillverkningen. Men erfarenheten har åtminstone icke hittills visat, att några försök i den antydda rigtningen blifvit gjorda, och tilläfsventyrs är den nuvarande differensen alltför obetydlig för att locka till dylika experimenter. Utskottet antager också för gifvet, att ett företag, som ginge ut på att under namn af spansk vin införa en spritblandning, som hölle 20 å 21 procent alkohol, skulle kunna af tullmyndigheterna förhindras äfven under den nu gällande traktaten, som i denna del allenast afser vin.

Utskottet måste för sin del anse det ganska naturligt, att resultatet af jemförelsen mellan handelsförhållandena närmast före och närmast efter traktatens antagande icke visar sig i någon särdeles hög grad fördelaktigt. Det är efter utskottets uppfattning nog, att det af undersökningen såsom otvifvelaktigt framgår, att traktaten redan på den korta tiden varit till verkligt gagn för den svenska exorthandeln. Om traktaten nu upphäfves, upphör dermed vår rätt att i Spanien behandlas såsom den mest gynnade nation och dermed ock all möjlighet för oss att på den spanska marknaden täfla med England, Frankrike och Tyskland, hvilka alla med Spanien hafva traktater, som utlöpa den 1 februari 1892, eller samtidigt med den oss nu erbjudna traktaten. Men handelstraktaten i och för sig är icke i stånd att skapa ökade handelsförbindelser. Den utgör allenast det nödvändiga vilkoret för att våra artiklar under nuvarande tullförhållanden skola kunna

qvarhålla sig och vinna ytterligare insteg på den spanska marknaden. För att åstadkomma det åsyftade resultatet erfordras nitiskt arbete och kraftiga ansträngningar af de enskilde för att göra våra varor kända och bereda dem en regelbunden afsättning. Sådant arbete kräfver tid, allra helst när det måste ega rum under så ogynsamma ekonomiska förhållanden som de i Spanien under 1884 och närmast följande år rådande. Förutom den allmänna ekonomiska världskrisen hemsöktes Spanien under denna tid af öfersvämningar, jordbäfningar och kolera, hvilket allt verkade i hög grad hämmande på alla affärsförhållanden i Spanien och betydligt nedsatte landets både produktions- och konsumtionsförmåga, såsom af en jämförelse mellan Spaniens varuutbyte med utlandet åren 1883 och 1884 kan inhemtas. År 1883 infördes varor till Spanien för i rundt tal 638,000,000 pesetas, men år 1884 för allenast 553,000,000 pesetas. Utförseln värderades 1883 till 639,000,000 pesetas och 1884 till 548,000,000 pesetas. Ytterligare är att bemärka, att åtskillig tid åtgår, innan de svenska tillverkarna hinna göra sig fullt förtrogna med den spanska marknadens kraf såväl med afseende på varornas kvalitet som aptering. Denna omständighet lärer särskildt hafva utgjort en af de svårigheter, mot hvilka exportörer af byggnads-snickeri haft att kämpa. För att kunna åstadkomma en ökad export till Spanien af de svenska fabriksalster, som mest lämpa sig för export, är vidare en direkt och regelbunden trafik ett oundgängligt vilkor, emedan endast på detta sätt prisen kunna på förhand noga beräknas. Men möjlighet till sådan kommunikation har icke kunnat åstadkommas förrän under den senaste tiden genom den storartade exporten af sprit, vid hvilken utskottet nu måste uppehålla sig något.

Vid de föregående beräkningarna har utskottet alldeles lemnat å sido denna export, emedan densamma, som uteslutande bedrifves af Karlshamns spritförädlingsaktiebolag, helt och hållet grundas på utländsk, särdeles rysk, importerad råvara. Men det vore ur flere synpunkter oriktigt att i fråga om den spanska traktatens verkningar icke uppmärksamma denna exportnäring. Ty äfven om man bortser från den omedelbara nyttan af en fabrik, som i fullfärdigt skick enligt tillförlitliga uppgifter kan sysselsätta ett tusental arbetare och derjemte gifvit upphof till en storartad industri för tillverkning af fat, samt är i stånd exportera en årlig produktion af 80 till 100 millioner liter sprit, men som, i händelse traktaten skulle upphöra att gälla, sannolikt icke kan bestå, måste man likvisst fasthålla, att tillvaron af ett så storartadt spritförädlingsetablissemang i hög grad bidrager till möjligheten att kunna börja export jemväl af svensk sprittillverkning, hvilken export

skulle blifva en i högsta grad behöflig afledare för den närvarande inhemska öfverproduktionen af spritvaror. Den del af ifrågavarande fabriks tillverkning, som gått till Spanien, utgjordes år 1885 af 8,636,380 liter om 50 procent och år 1886 af ända till 23,865,858 liter.

Då en så stor export måste föranleda en regulier sjöfartsförbindelse med Spanien, och då derjemte, enligt ofvan berörda till Kongl. Maj:t ingifna skrivelser, ett omfattande och energiskt arbete synes hafva blifvit nedlagdt på att gifva vår exporthandel på Spanien en sund och kraftig utveckling, samt då vi, i samma mån allt flere länder genom tullar utestänga oss från sina marknader, med desto större omsorg måste söka utvidga vår export på de länder, som ännu mottaga våra produkter, synes det utskottet föga klokt att afbryta en befintlig handelsförbindelse med ett främmande land just vid den tidpunkt, då de gynsamma verkningarne af densamma efter all beräkning skola börja göra sig gällande uti allt högre grad, och genom ett sådant afbrytande beröfva vårt land all möjlighet att skörda frukterna af de uppostringar, såväl statsverket som enskilde underkastat sig för det i sådant fall förfelade ändamålet.

Slutligen och ehuru väl herr ministern för utrikes ärendena betonat, att inga unionelt politiska skäl numera behöfde åberopas till stöd för det med Spanien träffade aftalet, och att svenska Riksdagen icke vid denna frågas afgörande behöfde taga någon hänsyn till annat än Sveriges egna intressen, anser sig likväl utskottet böra framhålla, att, enligt hvad norska Stortingets Toldkomites Indstilling i samma ärende gifver vid handen, hänsynen till den för Norge så viktiga exporten af klippfisk gjort det nödvändigt för Norge att trots åtskilliga betänkligheter ingå på traktatens förlängning, och att således Riksdagen genom att icke antaga traktaten skulle tillfoga broderlandet en skada, som i alla händelser icke skulle motiveras af något motsvarande gagn för det egna landet.

Med hänvisande till hvad utskottet sålunda anført, och hvaraf, enligt utskottets tanke, otvetydigt framgår, att ett afbrytande för närvarande af den traktatbestämda handelsförbindelsen med Spanien skulle lända riket till skada, hemställer utskottet,

att Riksdagen måtte meddela det af Kongl. Maj:t
äskade godkännande af den i Madrid den 18 januari
innevarande år ingångna konvention om förlängning

af den mellan de förenade rikena och Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat.

Stockholm den 1 Juni 1887.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.

Reservationer:

af herrar *Dahl, Fock, Reuterswärd, L. M. Carlsson, Nyström* och *W. Tham*:

»Temligen allmänt medgifves numera, äfven af dem, som i öfrigt bekänna sig till doktrinär frihandel, att tarifftraktater medföra, både med hänsyn till upprätthållande af nödigt samband mellan särskilda delar af skattelagstiftningen och ett statsklokt beaktande af näringslivets skiftande förhållanden, mycket betydliga olägenheter af flera slag. I utskottets betänkande återfinnes också ett oförbehållsamt erkännande häraf. Endast de starkast vägande skäl böra således kunna förmå svenska Riksdagen att nu gifva sitt samtycke till ett förlängande för flera år af den med Spanien år 1883 afslutade handelstraktaten, från hvilken vårt land i annat fall skulle med utgången af innevarande Juni månad hafva befriats.

För fyra år sedan var det med hänsyn till Norges kommersiella intressen, hvilka med mycken styrka af svenska regeringen gjordes gällande, knappast möjligt för svenska representationen att tillbaka-visa de framlagda traktatsvilkoren, huru ofördelaktiga de än måste förekomma, sedan Norge för sin del skyndat att acceptera desamma. Denna gång deremot finnes, såsom af utrikesministern framhålles i hans anförande till statsrådsprotokollet den 10 februari detta år, inga unionelt-politiska skäl att åberopa till stöd för ett godkännande af det med Spanien träffade aftalet, och svenska Riksdagen har således lyckligtvis blott att bedöma traktatsfrågan ur synpunkten af vårt eget lands intressen.

Af lätt förklarliga skäl hafva våra kommersiella förbindelser med Spanien aldrig kunnat utvecklas till någon betydighet. Man uttalade dock 1883 de mest öfverspända förhoppningar, att såväl för våra råvaror af trä och jern som för åtskilliga industriella arbetsalster, hufvudsakligen landtbruksredskap, en stor marknad skulle i Spanien kunna öppnas till följd af de traktatsenliga tullindringarne, oaktadt dessa för exempelvis jern blefvo så obetydliga, att dåvarande finansministern erkände de qvarstående spanska jerntullarne vara så godt som prohibitiva. För arbetadt trä medgafs ej större nedsättning än omkring 6 procent, och för åkerbruksredskap beskärdes den nästan löjligen obetydliga förmånen af knappa två öre per centner.

Att de fördelar, som för fyra år sedan förespeglades, icke sedermera under traktatsåren vunnits, torde väl få erkännas af en hvar, som med någon uppmärksamhet tager del af de vid betänkandet fogade statistiska bilagorna. I fråga om *trävaruexporten* visar sig, att af såväl *Timmer* som *Bjelkar* och *Sparrar* utförseln nedgått efter 1883 mycket betydligt. Af *Bräder*, *Plankor* och *Battens* var, enligt den af trävaruexportföreningens styrelse framlagda berättelse för 1886 — hvilken i viss mån kompletterar den vid betänkandet fogade tabellen — utförseln 1883 redan 37,725 standards, men 1884 blott 25,402 samt 1885 ännu endast 29,213 stds, således under dessa båda år väsentligen mindre än första traktatsåret. Visserligen höjer sig 1886 denna utförsel till 38,323 stds, men de dåliga konjunkturerna med ovanligt tryckta pris föranleda styrelsen till det allmänna omdömet, att året 1886 utan tvifvel varit det för trävaruhandteringen i ekonomiskt afseende ogynnsammaste sedan år 1879. Huru föga en *traktat* förmår, i jemförelse med konjunkturen på världsmarknaden, utöfva ett bestämmande inflytande på afsättningen af våra arbetade trävaror, torde dessutom ganska tydligt framgå deraf, att utförseln t. ex. till Holland, som år 1883 blott uppgick till 15,877 stds, sedermera höjt sig under de två följande åren till 20,498 och 24,373 stds samt 1886 ända till 37,363 stds. Hela vår trävaruexport till Spanien torde aldrig hafva representerat 5 procent af totalexporten. De *arbetade trävarorna* hade 1883 ett utförselvärde af 17,478 kronor, men 1886 af endast 2,035 kronor.

När nu England för sina träproducerande kolonier, hufvudsakligen Canada, under förra året beredt sig den mest gynnade behandling, och Finland är inbegripet i underhandlingar med samma syftning, så torde de oss genom *traktaten* beredda fördelarne vara nu mindre än någonsin värda att köpas till dyrt pris.

Ej heller bör någon, med vår kommersiella statistik för ögonen, kunna vidare låta intala sig, att utförseln af *jern* till Spanien genom

sådana obetydliga tullnedsättningar, som de i traktaten medgifna, skall någonsin kunna synnerligen utvecklas. Af *smältstycken*, för hvilka bebadades »mångfaldigad afsättning», har *ett enda år*, 1884, en utförsel egt rum till värde af inemot 30,000 kronor. Af *platt- och bandjern*, äfvensom af *plåt* har utförseln blifvit mindre är förr, och *stångjern*, hvaraf utförseln till Spanien år 1885 representerade *åtta hundra delar procent* af vår totala utförsel — således just ingen kvantitet att tala om — visar 1886 äfvenledes ett nedgående med inemot en half million kilogram.

Afsättningen af *landtbruksredskap*, hvilken äfven spåddes skola mångdubblas genom traktaten, synes nästan på det hårdaste sättet hafva gäcktat förhoppningarne, ty från 10,305 kronor år 1883 visar sig utförselvärdet hafva successivt gått ned till allenast 470 kronor år 1886.

Den största betydelsen, som en förlängning af traktaten nu skulle kunna anses innebära, gäller således visserligen ej de exportvaror, för hvilkas skull traktaten ingicks för fyra år sedan, utan egentligen en annan, sedermera tillkommen, men åt hvilken både i den kongl. propositionen och i utskottets betänkande inrymmes en mycket dominerande ställning. Hit infördt ryskt bränvin, på en i Sverige belägen plats »förädladt», har hittills fått åtnjuta i Spanien den traktatsenliga tulllindringen från 20 pesetas till 17,35 per hektoliter, hvilken förmån är nekad *direkt* från Ryssland exporteradt bränvin. Trots kostnader för omlastning m. m. har dock tullskilnaden, uppgående till omkring 13 procent, möjliggjort en sådan affär, hvilken antagligen likväl måste i kolossal omfattning bedrivas, om någon vinst deraf skall påräknas. Den till Spanien under senaste året utförda kvantiteten angifves till inemot 24 millioner liter à 50 procent, och bränvinet är hufvudsakligen afsedt att blandas med de viner, som sedermera åt alla håll i världen exporteras. Tyskland åtnjuter visserligen också traktatsenligt sådan tulllindring för bränvin, men är pliktigt att låta det exporterade vara åtföljdt af så kallade drawbacksbevis, för att derigenom ådagalägga, det varan är i Tyskland *producerad*, ej blott i större eller mindre grad *förädlad*. Då nu traktatens 4:de artikel ovederläggligen stadgar, att de nedsatta tariffsatserna endast få gälla »i Sverige eller Norge *producerade* eller *tillverkade* varor», och ingen exportvara mera än den norska klippfisker är i samma artikel fritagen från skyldigheten att vara åtföljd af ursprungsbevis, så finnes i *traktaten* alls ingen garanti för en fortsatt gynsamare behandling af det rysk-svenska bränvinet än af det tyska. Man finner nog af bilagorna till den kongl. propositionen, att försök från svensk sida nu gjorts att få »rektifikation af sprit i svensk fabrik» uttryckligen i 4:de artikeln inbegripen i uttrycket »svensk tillverkning», men att sådant ej lyckats.

Någon export af här i Sverige produceradt bränvin kan, trots den medgifna tullnedsättningen, knappast vara att påräkna, då till följd af många kända omständigheter det svenska bränvinets pris ställer sig vida högre än tyskt eller ryskt, hvilket senare lärers kunna, här aflemnadt, fås till pris af 19 à 20 öre per svensk kanna. Dessutom kan med skäl sägas, att exporten af svensk sprit, om än tidtals kanske möjlig med någon liten behållning för exportören, alltid skall medföra förlust för svenska statskassan, i så måtto nemligen, att staten vid bränvinsskattens uträknande medgifver ett afdrag af 2 procent »för afdunstning», så att för en liter bränvin af normalstyrka betalas i sjelfva verket blott 39,2 öre i skatt, under det att vid export af samma till normalstyrka beräknade mängd erhålles en restitution af fulla 40 öre, i händelse alkoholhalten är under 93 procent, men af 40,8 öre, om alkoholhalten är högre och spriten i det fall anses vara renad. Vid förvaringen på jernkärl, såsom nu mera allmänt sker, kan någon afdunstning af betydenhet väl ej befaras, och förlusten vid reningsprocessen utjemnas nog väsentligen derigenom, att äfven för den frånskilda finkeloljan, som får behålla några volymprocent bränvin, medgifves vid export den för bränvin vanliga skatterestitutionen.

När man vill för sig göra klart, hvilka uppoffringar och olägenheter en sådan traktatsaffär, gent emot de förväntade fördelarne, bör antagas kunna föranleda, så fäster sig helt naturligt tanken i främsta rummet vid de direkta förluster i statsinkomst, hvilka de medgifna tullnedsättningarne komma att vålla. Vid traktatens afslutande 1883 beräknades förlusten till årligt belopp af minst 320,000 kronor, men man har nu, med utelemnande af all jemförelse med införselkvantiteterna år 1882, ansett sig kunna med ledning af medelsiffrorna å ena sidan för åren 1879—81 och å andra sidan för 1885 få denna förlust bragt ned till det mindre beloppet af 95,140 kronor årligen. Om åter till utgångspunkt för jemförelsen tagas förhållandena under år 1882 och år 1885, så uppkommer en eventuel förlust för svenska statsverket af ej mindre än 413,253 kronor årligen. Äfven om man vore för öfrigt böjd att låta här det mindre beloppet få gälla såsom det sannolikast rigtiga, så är klart, att utom den i alla hänseenden gifna förlusten — hvilken ju endast minskats i mån af *ökad införselkvantitet* — just den omständigheten måste verka mest nedslående på hvarje stats-ekonom med fosterländskt sinnelag, att det är uteslutande *öfverflödsvaror*, som på dylikt sätt i ständigt växande myckenhet oss tillföras, och det må väl kunna ur synpunkten af en klok och för vårt folks sedliga intressen nitälskande statshushållning sättas i fråga, huruvida

det ej till och med vore bättre att göra en större direkt årlig förlust i penningar, än att se denna påföljd af tullnedsättningarna utjemnad genom en hos nationen stegrad benägenhet för "konsumtion" af varu- artiklar, bland hvilka åtminstone några måste till följd af sin beskaffenhet betraktas lika menliga för helsan som för ekonomien.

Det måste nemligen noga beaktas, att ej blott Spanien, utan *alla andra* stater, hvilka fördragsenligt hafva till oss ställning såsom "mest gynnad nation", vinna genom denna traktat ett berättigande att till samma låga tull sända oss en hop öfverflödsvaror, äfven om dessa stater genom sin tullagstiftning lägga de svåraste hinder i vägen för oss i fråga om export af *våra* hufvudsakligaste utförselartiklar, och de bilagda tabellerna utvisa noggsamt, att med afseende på några varor, exempelvis just *sydfrukter* och *vin*, införseln från traktatslandet Spanien utgör endast en bråkdel af den import, som strömmar till oss från andra delar af världen. Detta förhållande påkallar uppmärksamhet i synnerhet med afseende på vissa spritstarka »viner», som levereras oss från länder, hvilka icke mera än vårt eget land ega någon naturlig vinproduktion, men fabricera allehanda alkoholhaltiga drycker, som under det förnämligare namnet af »viner» endast på ett mer eller mindre lyckligt sätt maskera sträfvandet att på *det* sättet åstadkomma en brännvinsexport. Man har nog fått höra, från antagligen den mest kompetenta personligheten, försäkras i Riksdagen, att det otvifvelaktigt står i tullverkets makt »att skilja mellan vin och »spritblandningar», samt att detta upplysta och utan tvifvel mycket vaksamma verk aldrig låter »lura sig af något så enfaldigt, som att spritblandning är detsamma som vin». Men lika säkert som vårt till konsumtion tillåtna brännvin å 46 procent intet annat är än en »spritblandning», naturligtvis med vatten och stundom något kryddadt extrakt, lika visst är också, att konstgjordt vin både ur synpunkten af språkligt berättigande och med stöd af analysers gifna resultat ej bör annorledes benämnas eller betraktas än såsom en »spritblandning». I *praktiken* är och förblifver det en omöjlighet att vid tullbehandling skilja emellan naturliga och artificiella »viner», så framt den använda spriten varit ren, och först vid en analys är det möjligt konstatera, att s. k. »fint Portvin» — med minutpris af 50 öre per helbutelj — med 19,5 procent alkoholhalt för öfrigt är tillagadt med brändt socker och något främmande extraktivämne, och att »Old Sherry», med lika pris i minutförsäljning, jemte 19,7 volymprocent alkohol för öfrigt bjuder på brändt socker och vatten. Hvad beträffar åtskilliga andra »viner» med fantastiska benämningar, såsom »Liberté» med 18,7 volymprocent alkohol och för

öfrigt socker, fruktsafter, vatten och något vanilj, eller »Cascarinette» med 19,8 volymprocent alkohol samt för öfrigt socker och en konstgjord eterart, så torde man böra beklaga, att försäljningen både i städerna och hos landthandlare af så beskaffade drycker tagit ökad fart, då det ju alltid kan föregifvas åtminstone, att den låga införseltullen sätter vederbörande försäljare i tillfälle att för så »billigt pris» hålla sina kunder dessa »äkta importerade» viner till handa.

I hvad mån en så ytterst låg införselavgift som 15 öre per liter för ända till 21-procentiga alkoholblandade drycker kan anses stå väl tillsammans med »rättvisa och billighet i skattelagstiftningen», är vidare en fråga af allvarsammaste beskaffenhet. Införselavgiften för den på sådant sätt oss påtvingade utländska alkoholen uppgår ej ens till lagstadgade tillverkningsavgiften för den här i vårt eget land producerade, utan kan per liter beräknas, vid jämförelse med 50-procentigt bränvin, vara inemot 3 öre lägre. Den lagstadgade surtaxen, som eljest till skydd för den inhemska spritproduktionen skall utgå vid införsel af utländsk sprit med 50 procent af här gällande tillverkningsavgifter, bortfaller nu således helt och hållet. Det mål, som vår svenska bränvinslagstiftning för sig uppställt att genom sprithaltiga dryckers fördyrande verka i sedligt intresse, varder på den traktatsenliga vägen — ehuru visserligen en föga bemärkt omväg — helt och hållet förfeladt. Vi hafva ju, utom tillverkningsavgifter, särskildt sökt att genom utminuterings- och utskänkingsavgifter ytterligare lägga band på begärelsen hos vårt folk att i öfvermått njuta rusdrycker. Men ej ens en *sådan* utväg skall, i händelse den kunde befinnas nödig i fråga om öfverflöd på »Liberté» hos utskänkare, stå oss öppen, enär traktatens 5:te artikel uti sitt andra moment förbjuder att »vare sig till förmån för staten eller för kommunen» belägga de starka vinerna med någon slags konsumtionsavgift.

Våra statsfinansers tillstånd torde snart nog bjuda att förverkliga den afsigt, som redan 1883 från regeringens sida uttalades, att nemligen höja bränvinstillverkningsavgiften från 40 öre till 50 öre per liter, och vid innevarande riksdag föreligger redan motion att höja nämnda afgift ända till 60 öre. Då naturligtvis tullen för utländsk alkohol måste i sådant fall höjas i proportion till den beslutade tillverkningsavgiften, blefve ett förlängande af spanska traktaten ju detsamma som att åt den utländska bränvinstillverkaren gifva ett alldeles oerhörd stort premium till förfång för den inhemska spritproduktionen.

Om än det får medgifvas, att ur tullskyddsvänlig synpunkt de i allmänhet genom traktaten fixerade tullsatserna ej kunna anses medföra direkt förfång för mer än en industri, korkfabrikationen, så vore dock orätt att ej påpeka en våda, af till och med synnerligen betänklighedd,

som i händelse af traktatens godkännande med nu bestämd ordalydelse i tariffen *kan* för oss i en nära framtid uppstå. Det heter nemligen i tariffen, omedelbart efter »*Bly i tackor, fritt*», att *andra metaller*, oarbetade, skola under traktatsåren äfven vara till införsel *fria*. Det lär ej kunna bortresoneras, att *jern* är att hänföra till andra metaller. Det bekymmersamma läge, hvori hela vårt näringslif på senaste tid varit försatt, har ju tvingat fram tanken på utvägar att komma synnerligen våra två hufvudnäringar, jordbruk och bergshandtering, på verksamt sätt till hjälp i deras betryck, och då detta onekligen till väsentlig del haft sitt upphof uti den städse växande konkurrensen med hit ingående obeskattade arbetsalster inom nämnda för oss sjelfva viktiga tillverkningsområden, så har en allt starkare opinion rundt om i landet fordrat åtgärders vidtagande för att åtminstone i någon mån moderera det från utlandet kända trycket. Om nu i en större eller mindre mån det skulle, kanske snart nog, finnas angeläget ur jemväl rent statsfinansiell synpunkt att lyssna till de enträgna fordringarna, så kräfva rättvisa och billighet, att ej den ena hufvudnäringen skyddas till uppenbart förfång för den andra. Möjligheten att förutgå åt jordbruksalster, till och med endast »förädlade» sådana, ett väl beräknadt tullskydd skulle nödvändigtvis vara afskuren, såframt ej samtidigt äfven åt bergsbrukets idkare liknande förmån kunde beskäras. Att noga uppdraga en gräns emellan hvad som skall hänföras under »arbetade» eller under »oarbetade» metaller torde finnas med synnerligen stora svårigheter förknippadt. Den brist på bestämdhet, som i detta fall traktattariffen skulle vara underkastad, *kan* verkligen, så obetydlig den synes i och för sig vara, för möjligheten att röra oss fritt på tullagstiftningens område framträda ytterst hinderlig.

Då således intet öfvervägande norskt handelsintresse denna gång påkallar med nödvändighet en tarifftraktat, men, enligt hvad här ofvan framhållits, ej blott direkt förlust i statsinkomst vållas, utan — hvad svårare må anses — stora hinder läggas oss i vägen för ett fortgående i nykterhetens intresse på den besinningsfulla väg, som vår bränvinslagstiftning hittills med framgång följt, och då dertill kommer, att bjudande statsfinansiella skäl mana oss att på alla områden bevara åt oss utvägarne att genom lämplig indirekt beskattning kunna lindra de hårdt tryckande direkta skattebördorna, så har det synts oss vara i hög grad olämpligt att ytterligare på en tid af fem år förlänga en tarifftraktat, hvarigenom obetydliga och högst ovissa fördelar skulle köpas med fullt vissa och dertill mycket besvärande uppoftningar och

olägenheter, och vi hafva ansett det vara vår pligt att så utförligt tiden det kunnat medgifva framlägga de hufvudsakliga skäl, hvarpå vi inom utskottet sökt stödja vår afvikande uppfattning.

Rättelser:

Sid. 6 rad 11 nedifrån *står*: 183,737 *läs*: 183,777.

» » » 10 » » 186,278 » 176,278.

Bilaga till bevillningsutskottets betänkande n:o 1, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition (n:o 4) angående förlängning af den mellan de förenade rikena och Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat.

På sidan 16 i reservationen till bevillningsutskottets betänkande n:o 1 rättas derstädes på 6 raden ofvanifrån förekommande uppgift rörande utförseln till Spanien särskildt af *stångjern* år 1885 på sådant sätt, att, i öfverensstämmelse med angifna resultatet i betänkandet vidfogade tabell II, den till 0,8 procent af totala exporten upptagna qvantiteten innefattar nämnda års utförsel af såväl *stål* som *stångjern* samt *platt-* och *bandjern*.

Tabellbilagor I–VII.

Tab. I.

Införsel till Sverige från

Ar.	Anis.			Apelsiner.			Citroner.		
	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.
1880	10,758	10,113	22,98	— —	— —	— —	8,236	2,904	15,96
1881	2,529	2,529	7,35	9,066	4,533	2,76	8,254	3,302	13,27
1882	19,475	19,475	50,44	103	51	0,03	9,362	3,745	15,92
1883	8,821	8,821	23,15	1,559	779	0,38	8,819	3,528	13,36
1884	12,100	12,100	37,05	6,724	3,026	1,25	7,272	2,909	9,26
1885	10,849	10,849	32,02	5,207	2,083	0,86	6,732	2,693	7,97
1886	5,880	?	— —	1,392	?	— —	6,904	?	— —

År.	Mandel.			Oljor, feta.			Pomeransknoppar och skal.		
	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.
1880	11,285	19,890	4,13	166,176	136,680	3,72	47,929	39,422	81,9
1881	4,688	7,032	1,78	633,618	462,541	12,95	47,382	37,906	75,92
1882	4,166	5,208	1,43	299,230	190,561	6,64	40,242	32,194	60,77
1883	6,603	8,584	2,65	444,311	324,370	8,61	55,147	44,118	78,23
1884	5,989	9,283	1,84	501,992	432,344	9,76	33,749	26,999	70,15
1885	5,889	9,128	2,01	866,682	745,775	16,39	15,970	12,766	24,60
1886	5,939	?	— —	214,147	?	— —	27,577	?	— —

Spanien åren 1880—1886.

Fikon.			Fjäder, ospritad.			Korkbark.		
Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.
132,122	46,574	69,22	14,042	16,500	3,51	94,297	66,480	7,17
147,053	73,527	67,94	3,100	2,325	0,70	81,329	56,930	5,66
144,526	72,263	71,46	8,580	6,435	1,95	845	507	0,06
229,167	114,584	80,41	28,497	21,373	8,96	94	56	0,007
92,743	46,372	47,41	17,807	13,355	6,58	81,186	55,216	6,78
94,179	47,089	53,78	25,248	17,674	7,11	7,157	4,869	0,5
111,441	?	—	18,838	?	—	9,100	?	—

Russin.			Rör.			Salt, Kok-, Berg-.		
Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Kg.	Värde.	Procent af totala importen.	Hl.	Värde.	Procent af totala importen.
485,571	251,043	52,90		1,435		168,149	385,499	25,12
466,908	303,491	53,85		3,150		247,070	592,968	31,87
462,943	309,619	57,87		6,228		179,680	449,200	22,53
656,109	282,817	62,61		4,130		157,990	347,578	18,25
492,820	300,620	50,75		6,515		161,490	322,980	22,35
300,634	183,386	29,77		6,650		143,966	287,932	18,39
372,106	?	—		?		58,336	?	—

Tab. I.

Införsel till Sverige från

År.	Vin								
	på fat.					på buteljer.			
	Liter.	Kg.	Summa Liter *.	Värde.	Procent af totala importen.	Liter.	Värde.	Procent af totala importen.	
1880	— —	574,268	585,988	378,488	— 25,51	2,345	6,082	— 0,45	
1881	— —	616,952	629,543	454,272	— 25,29	1,810	4,992	— 0,36	
1882	20,148	1,100,764	1,143,374	1,002,426	— 30,44	1,071	4,531	— 0,18	
1883	214,132	97,195	313,311	236,645	— 17,27	2,041	5,647	— 0,37	
1884	612,667	20,776	633,867	548,815	— 27,41	1,716	5,104	— 0,27	
1885	625,991	7,074	633,209	636,502	— 27,88	6,186	12,372	— 1,02	
1886	514,993	1,376	516,397	?	— —	2,295	?	—	

* Vid reduktion af kilogram till liter har en liter vin beräknats väga 0,98 kilogram.

Spanien åren 1880—1886. (Forts.)

Vindrufvor.				Öfriga varor.	
Kg.	Värde.		Procent af totala importen.	Värde.	
18,287	30,083	—	36,01	5,124	—
3,365	5,721	—	5,76	79,138	—
6,491	11,035	—	11,17	5,072	—
16,725	28,434	—	25,44	7,810	—
2,038	3,465	—	4,02	9,422	—
2,375	4,038	—	4,87	26,377	—
13,558	?	—	—	?	—

Tab. II.

Utförsel från Sverige till

År.	J e r n.								
	Tackjern.			Smältstycken.			Stål.		
	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.
1880	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
1881	— —	— —	— —	— —	— —	— —	9,182	5,876	0,13
1882	— —	— —	— —	— —	— —	— —	7,005	1,611	0,07
1883	76,200	5,334	0,14	— —	— —	— —	68,344	15,719	0,63
1884	— —	— —	— —	271,486	29,863	3,21	82,555	41,278	0,84
1885	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
1886	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —

År.	T — r — ä —										
	O a r —										
	Timmer.			Bjelkar och sparrar.						Syl-	
	Kbm.	Värde.	Procent af totala exporten.	20 cm. och deröfver.			Under 20 cm.			Kbm.	Värde.
				Kbm.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kbm.	Värde.	Procent af totala exporten.		
1880	142	2,726	0,08	6,011	126,325	2,93	597	7,762	0,3	— —	— —
1881	35	1,101	0,01	7,438	168,693	3,82	2,386	25,435	1,29	— —	— —
1882	55	1,256	0,02	11,143	229,769	4,82	5,496	71,228	2,57	— —	— —
1883	56	1,697	0,02	14,064	292,672	6,81	10,198	126,863	5,43	— —	— —
1884	21	622	0,01	10,014	197,276	4,71	2,238	25,849	1,44	— —	— —
1885	— —	— —	— —	8,490	188,308	6,09	3,649	45,686	1,73	583	5,539
1886	?	— —	— —	10,136	?	— —	2,437	?	— —	— —	— —

Spanien åren 1880—1886.

J e r n.

Stångjern.			Platt- och bandjern.			Plåtar.		
Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.
72,553	12,788	0,05	— —	— —	— —	19,234	4,520	0,87
535,462	80,319	0,39	11,275	1,917	0,02	50,390	12,094	2,49
393,325	59,000	0,25	— —	— —	— —	— —	— —	— —
587,048	88,057	0,44	119,125	20,250	0,19	— —	— —	— —
684,475	102,672	0,54	122,590	22,066	0,17	— —	— —	— —
1,421,582	213,237	0,8	— —	— —	— —	19,853	7,941	0,59
984,705	?	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —

v — a — r — o — r.

b e t a d e.

I ar.	Grufstolpar.			Bräder och plankor.			Brädstump.			Arbetade.	
	Procent af totala exporten.	Kbm.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kbm.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kbm.	Värde.	Procent af totala exporten.	Värde.
— —	— —	— —	— —	— —	50,118	1,340,539	1,83	— —	— —	— —	— —
— —	— —	— —	— —	— —	108,914	2,858,993	3,81	136	952	0,07	— —
— —	— —	— —	— —	— —	122,666	3,216,302	3,63	473	3,320	0,24	6,950
— —	— —	— —	— —	— —	166,905	3,837,146	4,83	812	4,539	0,33	17,478
— —	— —	— —	— —	— —	118,679	2,717,749	3,71	390	2,496	0,17	14,840
5,69	674	5,203	0,16	— —	136,470	3,139,568	4,02	168	1,027	0,06	1,600
— —	13	?	— —	— —	176,743	?	— —	103	?	— —	2,035

Tab. II.

Utförsel från Sverige till

År.	Bränvin och sprit.			Maskinerier.		Papper.		
	Liter à 50 procent.	Värde.	Procent af totala exporten.	Värde.	Procent af totala exporten.	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.
1880	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
1881	2,264	1,313	0,03	— —	— —	— —	— —	— —
1882	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
1883	— —	— —	— —	10,305	0,41	— —	— —	— —
1884	— —	— —	— —	6,600	0,28	— —	— —	— —
1885	8,636,380	4,318,190	94,96	4,824	0,25	11,184	16,776	0,99
1886	23,865,858	?	— —	470	— —	1,130	?	— —

Spanien åren 1880—1886. (Forts.)

Tjära.			Trämassa.			Öfriga varor.
Kg.	Värde.	Procent af totala expor- ten.	Kg.	Värde.	Procent af totala exporten.	Värde.
— —	— —	— —	30,000	7,050	0,32	1,705
— —	— —	— —	104,825	26,206	1,16	2,194
— —	— —	— —	— —	— —	— —	1,154
— —	— —	— —	25,000	6,250	0,24	17,361
— —	— —	— —	— —	— —	— —	55,486
413,878	62,082	16,2	346,383	34,638	2,18	23,698
6,035	?	— —	1,041,879	?	— —	?

Tab. III. Varuutbytet mellan Sverige-Norge samt Spanien enligt svensk-norsk och spansk statistik.

X

Å r.	Införsel i kronor			Utförsel i kronor		
	till Sverige.	till Norge.	Summa.	från Sverige.	från Norge.	Summa.
a) enligt svensk-norsk statistik:						
1880	1,396,317	928,700	2,325,017	1,503,415	9,437,200	10,940,615
1881	2,104,902	2,953,400	5,058,302	3,184,141	12,266,700	15,450,841
1882	2,117,992	812,800	2,930,792	3,594,739	12,854,100	16,448,839
1883	1,438,439	660,100	2,098,539	4,443,671	11,974,500	16,418,171
1884	1,798,525	518,300	2,316,825	3,216,375	11,327,900	14,544,275
1885	2,010,293	403,500	2,413,793	8,068,317	10,087,900	18,156,217
b) enligt spansk statistik:						
1881	— —	— —	4,056,226	— —	— —	15,406,593
1883	2,368,523	481,146	2,849,669	6,400,954	12,172,278	18,573,232
1885	2,955,261	274,961	3,230,222	5,860,817	13,029,021	18,889,838

Tab. IV. Tullinkomster af de vigtigaste från Spanien åren 1880—1885 införda varor.

	1880.	1881.	1882.	1883.	1884.	1885.
Anis kronor	2,528 20	3,268 50	4,868 75	2,205 25	1,815 —	2,712 25
Apelsiner ”	— —	2,266 50	— —	— —	672 40	520 70
Citroner ”	1,935 50	2,063 50	2,340 50	881 90	727 20	673 20
Fikon ”	31,048 70	36,763 25	36,121 50	57,291 75	23,185 75	23,544 75
Gräs, färgadt ”	— —	— —	— —	— —	— —	422 59
Kaffe ”	— —	— —	— —	— —	— —	302 64
Mandel ”	3,978 —	1,640 80	1,458 10	2,311 05	2,096 15	2,061 15
Oljor, feta..... ”	3,905 14	12,672 36	5,984 60	8,886 22	10,039 84	17,333 64
Pomeransknoppar och skal ”	11,263 50	11,845 50	10,060 50	13,786 75	8,437 25	3,992 50
Russin..... ”	114,109 30	116,727 —	140,735 75	91,855 26	68,994 80	42,088 76
Rör ”	— —	— —	— —	— —	98 —	— —
Vin*..... ”	95,000 —	102,000 —	190,000 —	64,000 —	100,000 —	96,948 75
Vindrufvor ”	— —	— —	1,622 75	1,672 50	203 08	237 50
Summa kronor	263,768 34	289,247 41	393,192 45	242,890 68	216,269 47	190,838 43

*) I brist på fullständiga uppgifter har den för vin under åren 1880—1884 influtna tull icke kunnat exakt uträknas.

Tab. V. Tullinkomst för totala införseln af de varor, å hvilka tull-
satsen förändrats genom handelstraktaten med Spanien.

Varans namn.	I medeltal 1879—81.	1882.	1883.	1884.	1885.
Korkar, skurna, utan beslag....	5,866	3,530	3,631	675	712
Apelsiner.....	69,468	89,835	82,678	53,458	60,225
Citroner	13,375	14,708	11,695	7,856	8,444
Vindrufvor	—	14,001	7,618	5,068	4,863
Russin	206,635	243,132	181,647	135,950	141,344
Vin.....	366,282	704,533	433,254	461,800	440,898
Summa kronor	751,626	1,069,739	720,523	664,807	656,486

Skilnaden mellan 1879—81 samt 1884... 86,819 kronor.

” ” ” ” 1885..... 95,140 ”

Sjöfart på Spanien.

Tab. VI.

S j ö f a r t p å

År	Svenska och främmande fartyg med last.				Svenska fartyg med last och i barlast					
					Afgångna från Spanien.				Ankomna till	
	Afgångna till Spanien.		Ankomna från Spanien.		Hela antalet.		Deraf i utländsk fraktfart.		Hela antalet.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
1880	97	30,316	50	16,796	135	51,652	113	43,205	134	51,447
1881	188	61,812	73	23,277	140	54,704	94	38,263	139	53,864
1882	201	73,218	54	20,873	139	56,099	110	45,029	152	62,332
1883	214	94,429	45	19,687	176	80,547	145	65,945	170	77,221
1884	144	69,586	51	20,796	165	79,266	131	62,354	166	80,920
1885	172	81,793	46	19,454	164	82,132	121	58,346	164	81,190

Spanien.

		För svenska fartyg i sjöfart på Spanien influtna bruttofrakter				
Spanien.		i fart emellan Sverige och utrikes orter.			I fart mellan utrikes orter ankomna till Svenska konsulationer.	Summa.
Deraf i utländsk fraktfart.		För fartyg ankomna från Sverige.	För fartyg afgångna till Sverige.	Tillsammans.		
Ant.	Tons.					
99	40,509	287,183	133,480	420,663	695,249	1,115,912
84	35,791	461,031	229,069	690,100	504,656	1,194,756
81	40,349	591,775	204,040	795,815	583,527	1,379,342
94	57,302	780,555	206,632	987,187	683,672	1,670,859
105	57,874	500,962	144,780	645,742	653,205	1,298,947
101	59,120	399,246	144,000	543,246	640,816	1,184,062

Tab. VII.

Tullsatser, fastställda genom den spanska tulltaxan af den 23 juli 1882 eller genom handelstraktater med Spanien, af intresse för Sveriges och Norges export.

No i tulltaxan.		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsatser i spanska tulltaxan för		Tullsatser bundna genom Spaniens handelstraktater med		
			länder utan traktat.	länder med traktat.	Sverige-Norge.	Frankrike.	Tyskland.
			pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.
	1:a klassen. Stengods, Ceramik m. m.						
4	Sten- och jordrudimaterier ej specifierade för byggnader	100 kg.	0,06	0,06	—	0,06	
6	Tjära, hartser, kåda, asfalt och jordbeck	”	0,41	0,41	0,41		
10	Glas, (flaskor o. s. v.)	”	8	6,50	6,50	6,50	
11	” och kristall med eller utan förgyllning	”	45	34,65	—	34,65	
12	Fönster- och spegelglas	”	17,50	16,04	—	16,04	
14	Lera i tegelform för byggnader och ugnar m. m.	”	0,06	0,06			
15	Lera som golftegel, glaceradt d:o, rörtegel	”	1,50	1,50			
16	Fayence- och stonegoods	”	37,50	26,50	—	26,50	
17	Porslin	”	52,50	37,50	—	37,50	
	2:a klassen. Metaller och manufaktur deraf.						
21	Tackjern i tackor och tackjernsskrot	”	2,50	2			
22	” i rör, alla slag	”	4,70	3,50	3,50		

N:o i tulltaxan.		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsatser i spanska tulltaxan för		Tullsatser bundna genom Spaniens handelstraktater med		
			länder utan traktat.	länder med traktat.	Sverige-Norge.	Frankrike.	Tyskland.
			pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.
23	Jern, gjutet i gröfre manufakturer...	100 kg.	7,50	6,10	—	6,14	
24	” ” i finare d:o	”	17,50	11,80	—	11,82	
25	” smidt- och stål-jernvägsskenor	”	8	4,55	—	—	4,55
26	Jern och stål, i plåtar af 6 millim. tjocklek eller derutöfver samt nitnaglar	”	9	6,70	6,70		
27	Jern och stål, i stänger af alla former, i plåtar intill 6 millimeter i tjocklek, axlar, hjulband, skifvor, vagnsfjedrar och tunnbånd	”	13	8,65	8,65		
27	Smältstycken	”	13	8,65	3,50		
28	Jern i större sammansatta eller nitade stycken för byggnader eller broar m. m.	”	16,90	11,25			
29	Jern- och ståltråd	”	8	6,55	6,55	—	6,55
30	Spik och skrufvar af jern, äfven tenlikor	”	20	14,85	14,85		
31	Jern (ej tackjern) i rör	”	13	8,50			
32	Jerntrådsväfnad	”	16	15			
33	Jern i alla slags manufakturer, ej specificerade med eller utan förhydning	”	24	19,84	—	19,84	
34	Jern och stål i oandvändbara, kasserade stycken	”	5	2,50			
35	Jernbleck	”	20	13,85			
36	” förarbetadt	”	62,50	50,95	—	50,97	
37	Nålar, pennor och öfriga mindre stålarbeten	1 kg.	3	3			
38	Knifvar, alla slag, af jern och stål	”	1	1	1		

N:o i tulltaxan.		Quantiteter för tullberäkningen.	Tullsatser i spanska tulltaxan för		Tullsatser bundna genom Spaniens handelstraktater med		
			länder utan traktat.	länder med traktat.	Sverige-Norge.	Frankrike.	Tyskland.
			pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.
39	Skräddarsaxar	1 kg.	2,25	2,25			
40	Vapen, blanka och delar deraf	”	2,05	2,05			
	” eld-, kanoner och delar deraf	”	5	4,60			
	3:e klassen. Farmaceutiska och kemiska produkter.						
91	Farmaceutiska produkter, icke specificerade (som aseptin)	”	1	0,90			
99	Krut, sprängämnen och stubintråd...	”	0,47	0,47			
	4:e, 5:e, 6:e och 7:e klasserna. Respektive bomulls-, linne-, ull- och sådana industri-föremål.						
	8:e klassen. Papper och dess användningar.						
162	Papper i långa banor, olimmadt eller halflimmadt (till tryckning)	100 kg.	10,50	10,50	10	—	—
163	Papper, skrif- och litografi	”	30	27,50	—	27,50	—
164	” skuret för hand gjordt eller linieradt	”	56,25	48,75	—	49,76	
168	Papperstapeter med guld och silver	”	200	130	—	130,02	
169	” andra slag	”	27,50	23,84	—	23,84	
170	Karduspapper, ordinärt	”	12,50	10,85	10,85		
	9:e klassen. Trä-industrien.						
174	Stäfver	1000 st.	15	15	—		
175	Vanliga trävaror: bräder, äfven af-						

N:o i tulltaxan.		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsatser i spanska tulltaxan för		Tullsatser bundna genom Spaniens handelstraktater med		
			länder utan traktat.	länder med traktat.	Sverige-Norge.	Frankrike.	Tyskland.
	skurna, hyflade, med eller utan spåntning, till lådor eller golf, vanliga dörrar, jalousier, spjelluckor, plank, bjelkar, stockar, master samt skeppsvirke	1 kbm.	pesetas. 2,75	pesetas. 2,60	pesetas. 2		pesetas.
178	Tomkärl, beslagna eller ej	100 kg.	10	9,15			
179	Vanliga träarbeten: alla slag, skurna eller icke, målade eller fernissade eller beredde till förgyllning, möbler af böjdt trä, äfven målade eller fernissade, tändstickor af trä	"	20	18,75	18,75	18,75	
184	Tunnband	"	1,25	1,25			
185	Trämassa, för papperstillverkning ...	"	0,25	0,20	0,20		
10:de klassen. (Lefvande djur, hudar m. m.)							
194	Hudar och skinn, ogarfvade	"	12,60	10,15			
197	Maskinremmar	1 kg.	1	1			
200	Handskar	"	32	18,33	—	18,33	—
11:te klassen. (Instrumenter och maskiner.)							
210	Pianon	per st.	250	174,14	—	174,14	
216	Vågar och vågskålar	100 kg.	27,50	22,95			
217	Åkerbruksmaskiner	"	1	0,95	0,95	—	0,95
	D:o motorer	"	2,50	2,40	2	—	2
224	Jern- och spårvägsagnar	"	37,90	37,90			
230	Jernfartyg	per ton	12,50	12,50			

N:o i tulltaxon.		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsatser i spanska tulltaxan för		Tullsatser bundna genom Spaniens handelstraktater med		
			länder utan traktat.	länder med traktat.	Sverige-Norge.	Frankrike.	Tyskland.
			pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.	pesetas.
	12:te klassen. (Födoämnen.)						
235	Smör	100 kg.	56	52,50	—	52,50	
236	Klippfisk och stockfisk	”	17,50	12,70	18,70		
	“transitorisk“ afgift	”	3	3			
	“municipal“	”	3	3			
238	Fisk, andra slag, saltad, rökt eller marinerad	”	12	5	11		
244	Andra sädesslag än hvete	”	3,20	3,10			
259	Brännvin	1 hktlr	20	17,35	17,35	—	17,35
	“transitorisk“ afgift	”	3,75	3,75	3,75	—	3,75
260	Likörer (punsch)	1 liter	1	0,76			
261	Öl och cider	1 hktlr	12,50	9,75	9,75		
266	Konserver	1 kg.	1	0,90	—	0,92	
271	Ost	”	0,36	0,35			
—	Torsk- och hvaltran samt andra slag af djurfett	100 kg.	?	?	1,70		
—	Fiskrom och andra djurprodukter...	”	?	?	0,50		

Bilaga till bevillningsutskottets betänkande n:o 1, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition (n:o 4) angående förlängning af den mellan de förenade rikena och Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat.

Sid. XII Tab. V rad. 10 uppifrån:

står: Vin	366,282
läs: »	456,282.

Anm. Slutsumman i denna kolumn blir i allt fall 751,626 kronor, i öfverensstämmelse med den vid Kongl. Maj:ts proposition, n:o 41, till 1883 års Riksdag fogade tabell.